

ZINVOL WERKEN

Bij het Steunpuntkan iedereen gratis terecht met vragen over de sociale zekerheid, voorzieningen, werk en re-integratie. Vrijwilligers staan mensen met raad en daad terzijde. Zij behartigen hun belangen en helpen duidelijkheid te scheppen en problemen aan te pakken. Zoals gebeurde in de onderstaande situatie.

Machteld is 50 plusser en heeft altijd gewerkt zonder er rijk van te worden. Motivatie en werkplezier stonden bij haar altijd voorop. Zo'n twaalf jaar geleden is Machteld gaan werken als ziekenverzorgende. Dat is hard werken voor een matig loon, maar liefde voor de medemens is ook wat waard vindt Machteld. Ze kon net rondkomen van wat ze verdiende.

Machteld is enkele maanden geleden veranderd van werkgever. Deze betaalde veel minder voor hetzelfde werk zodat ze onder het sociaal minimum kwam. Haar sollicitatieactiviteiten hebben nog niet geleid tot een aanvullend inkomen. Daarom heeft ze een aanvullende bijstandsuitkering aangevraagd.

Een week na de telefonische aanvraag bij de gemeente zat er plots een uitnodiging van een onbekende organisatie bij de post. In de brief werd Machteld gesommeerd om zich binnen enkele dagen in "gemakkelijk zittende kleding" te melden bij de sociale werkvoorziening op een industrieterrein. Daar zou ze dan na een korte introductie onmiddellijk aan het werk worden gezet als productie-medewerkster. Er werd bij vermeld dat het gevolgen voor de uitkering zal hebben als Machteld niet komt. Ook werd nog iets geschreven over een 'mobiliteitscoach' waar Machteld zich niets bij voor kan stellen. De werktijden zouden van 8.00 tot 16.30 uur vier dagen per week zijn gedurende vier weken met als belangrijkste doel om werkritme op te doen.

De eerste reactie van Machteld was er een van verbazing die binnen enkele minuten omsloeg in boosheid en een gevoel van niet serieus genomen worden en van vernederd worden. In een telefoongesprek met de organisatie laat Machteld weten dat ze een individu is met een persoonlijk verhaal en dat een en ander afgestemd behoort te worden op haar situatie, zoals op het feit dat ze al een baan heeft. Binnenkort volgt een gesprek maar ze is telefonisch al gewaarschuwd dat ze "niet moet denken er zonder productiewerk vanaf te komen".

Machteld vindt dat als je een uitkering aanvraagt daar een tegenprestatie tegenover mag staan. Maar dan wel graag respectvol, in alle redelijkheid en in goed overleg. Ze voelt zich op twee fronten in haar waardigheid aangetast: enerzijds een onderbetaalde baan en anderzijds een re-integratieproject dat haar ook nog eens laat voelen dat ze niet veel voorstelt.

Machteld gaat naar het spreekuur van de vrijwillige hulpverleners en legt haar ervaring voor. Daar krijgt ze de volgende informatie: de gemeente mag een tegenprestatie verlangen van mensen die een bijstandsuitkering of een IOAW/IOAZ uitkering krijgen. Het gaat dan om onbetaald werk dat nuttig is voor de samenleving. De gemeente kan bepalen en invullen wat nuttig is. Maar er gelden wel voorwaarden voor deze tegenprestatie: 1. Het moeten werkzaamheden zijn voor een paar uur per dag of per week en mogen niet langer duren dan enkele weken of maanden, dus niet voor lange tijd. 2. Het mag geen werk zijn waarvoor je eigenlijk betaald moet worden, het mag dus geen gewone baan zijn. 3. De werkzaamheden hoeven niet de kansen op betaald werk te vergroten, maar ze mogen die ook niet in de weg zitten. 4. Je moet in staat zijn om het werk te doen. Dus geen werk dat je vanwege de gezondheid of om een andere reden niet kunt of mag doen. Machteld krijgt het advies om in het gesprek bij de sociale werkvoorziening haar situatie te schetsen en haar wensen voor te leggen. Om dan vervolgens in goed overleg afspraken te maken over het werk en de periode waarin dat gebeurt.

www.fsufriesland.nl